



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

Coloniae Munatianæ, 1665

6 Extorquenda rei pœnis confessio non est.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62915](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62915)

impetratis. Quin etiam prafato fratri nostro, filiisque Treverensium ecclesie, illiusque defensoribus hæc in mandatis datus, ut spirituali simul & materiali gladio tandem malignos illos eorumque fautores insequatur, quousque cum integritate possessiones, vel quæcunque res ecclesiasticæ hoc facto, vel quocunque pacto distractæ seu diræptæ sunt, revocentur.

1 ¶ Alexandri] Nicolaus erat episcopus Alex. de qua re notatum est supra, dist. 19. si Romanorum.
2 pars. A fidelitatem etiam iuramento Romanus Pontifex nunquam absolvit, cum aliquis à sua dignitate deponit.

C. III. ¶ Pontificali auctoritate à iuramento fidelitatis nonnullis absolvit.
Vnde Gregorius Papa.

Alius item Romanus Pontifex, Zacharias scilicet, Regem Francorum, non tam pro suis iniquitatibus, quam pro eo, quod tantam potestatem erat inutilis, à regno deposuit: & Pipinum Caroli magni Imperatoris patrem in eius locum substituit, omnesque Francigenas à iuramento fidelitatis, quod illi fecerant, absolvit. Quod etiam ex auctoritate frequenti agit sancta ecclesia, cum milites absolvit à vinculo iuramenti: quod factum est his Episcopis, qui Apostolica auctoritate à pontificali gradu deponuntur.

In manuscripto est, ut in vulgatis, Gelasius Papa Anastasio Imperatori. Cuius Gelasii esse non potest. Zacharius enim & Gelasius magis, quorum in hoc capite mentio fit, multo post Gelasium vixerunt. Habetur autem in regesto Gregorii 7. lib. 1. epist. 21. Hermanno Metensi Episcopo scripta, quam refert Ivo. In qua quædam epistola paulo ante mixta ex epistola Gelasii Anastasio Imperatori scripta afferuntur.

C. IV. ¶ Excommunicati vinculo fidelitatis non tenentur obnoxii.
Item Gregorius VII. b. Romana synodo præfidenti dixit.

Non est sanctorum prædecessorum nostrorum statuta tenentes, eos qui excommunicatis fidelitate aut sacramento constructi sunt, Apostolica auctoritate à sacramento absolvimus; & ne eis fidelitatem observent, omnibus modis prohibemus: quousque ipsi ad satisfactionem veniant.

1 ¶ Quousque, &c.] Verba hæc non sunt in codice manuscripto Vaticano.

C. V. ¶ Antequam reconcilientur fidelitatem excommunicati nullus servare cogitur.

Item Verbanus II. Episcopo Vapicensi.
Præfatos à milites Hugoni comiti, ne ipsi, quandiu excommunicatus est, serviant, prohibeto e. Qui si sacramenta præstenderint, moneantur s. oportere Deo magis servire, quam hominibus. Fidelitatem enim quam Christiano Principi jurarunt, Deo eiusque sanctis adversarii, eorum præcepta calcanti, nulla cohibentur auctoritate perolvere.

QVÆSTIO VII.

1 ¶ Episcopi synodali verò audientia sacerdotem damnari, in Hispanensi secundo concilio, cui Isidorus interfuit, cap. 6. prohibetur.

C. I. ¶ Sine concilii examinatione Presbyter vel Diaconus non deiciatur.

SEXTA actione comperimus, Fragitanum Cordubensis ecclesie Presbyterum injustè olim à Pontifice suo dejectum, & innocentem exilio condemnatum. Quem turtur ordini suo restituentes, id denuò adversus præsumptionem nostram i decrevimus, ut juxta præfatorum Patrum synodalem sententiam nullus nostrum sine concilii examine quemlibet Presbyterum vel Diaconum

a Gregor. 1. reg. lvo p. 5. ca. ult. b. l. s. regest. c. Pam. l. c. civ. d. Pam. l. c. civ. e. al. prohibet. f. Ab. l. s.

deicere audeat. Nam multi sunt, qui indiscussos potestate tyrannica, non auctoritate canonica damnant. Et sicut nonnullos gratia favoris sublimant, ita quosdam odio, invidiaque permoti humiliant, & ad levem opinionis auram condemnant, quorum crimen non approbant. Episcopus enim sacerdotibus ac ministris solus honorem dare potest, solus auferre non potest. Si enim hi, qui in seculo à dominis suis honorem libertatis adepti sunt, in servitutis nexum non revolvuntur, nisi publice apud prætoris ac præfidis tribunal in foro fuerint accusati; quanto magis hi, qui divinis altaribus consecrati honore ecclesiastico decorantur? Qui profectò ne ab uno damnari, nec uno judicante poterunt honoris sui privilegiis exui: sed presentati synodali iudicio, quòd canon de illis præceperit diffiniri.

1 ¶ Restituentes] Sic est emendatum ex codicibus conciliorum impressis & manuscriptis. Sic enim aperius declaratur illum canonicè à concilio esse restitutum, quam ex lectione Gratiani vulgata, restitutum esse comperimus.

2 ¶ Nostram] Antea legebatur, vestram. In recentioribus autem conciliorum editionibus est, novam. Emendatum est ex antiquioribus editionibus, & duobus codicibus Vaticanis, & Lucensi regio, quemadmodum & paulo post, nullus nostrum. cum antea esset, nullus vestrum. Modesti enim & religiosi Episcopi sibi etiam metuum. Alia verò quadam sunt ex ipsam codicibus emendata.

C. II. ¶ Causa clericorum Episcopus non nisi cum senioribus ecclesie audiat.

Item Gregorius Ioanni Episcopo Panormitano, lib. 11. epist. 49.

SI b. quid de quocunque clerico ad aures tuas pervenerit, quod te justè possit offendere, facile non credas: nec ad vindictam te res accendat incognita; sed presentibus senioribus ecclesie tue diligenter est veritas perscrutanda: & tunc, si qualitas rei poposcerit, canonica districtio culpam feriat delinquentis.

C. III. ¶ A quo Episcopi Presbyteri vel Diaconi sunt audiendi.

Item ex concilio Carthaginensi 1. primo, c. 11.

SI quis tumidus vel contumeliosus exiterit in majorem natu, vel aliquam causam habuerit, à tribus vicinis Episcopis, si Diaconus 2. est, qui arguitur; si Presbyter, à sex; si Episcopus, à duodecim confacerdotibus audiamur. Univerfi Episcopi dixerunt. Contemptus debet contumaciae & superbiae in omnibus frangi. Causæ e. verò pro personis d. ab his statuto numero audiantur.

1 ¶ Carthaginensi] Sic est emendatum ex vetustis codicibus. Nam in vulgatis erat, Agathensi primo, cum unicus dantaxat Agathense memoretur.

2 ¶ Si Diaconus est] In vulgatis conciliorum editionibus legitur, si Diaconus est, arguatur Presbyter, &c.

C. IV. ¶ De eodem.
Item ex concilio Carthaginensi secundo, cap. 10.

FELIX Episcopus Selemelitanus dixit. Etiam hoc adjecto secundum e. statuta veterum conciliorum, ut si quis Episcopus (quod non optamus f.) in reatum aliquem incurrerit, & fuerit ei nimia necessitas, non posse plurimos congregare, ne in crimine remaneat, à duodecim Episcopis audiamur, & à sex Presbyteris, & à tribus Diaconis, cum proprio suo Episcopo.

1 ¶ Presbyter] Sic legitur in concilio, quod est in codice canonum, c. 12. & grace, & duobus codicibus conciliorum Vaticanis; & uno alio perantiquo, & concordat cum sequenti capite.

a Suprà, ead. Episcopus. & suprà, distinct. 67. Episcopus. b. dist. 26. si quid. c. al. causa audiamur. d. al. personis statuto. e. 3. q. 8. suggesto. Anselm. l. 3. c. 121. Birch. l. 1. cap. 49. lvo p. 6. 262. f. al. opinamur.

